31995L0053

8.11.1995. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 265/17

PADOMES DIREKTĪVA 95/53/EK

(1995. gada 25. oktobris),

ar ko nosaka principus, kas reglamentē oficiālo pārbaužu organizēšanu dzīvnieku ēdināšanas jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā dzīvnieku ēdināšana ir kļuvusi par ļoti svarīgu Kopienas lauksaimniecības aspektu;

tā kā principu, kas reglamentē oficiālu pārbaužu organizēšanu dzīvnieku ēdināšanas jomā, noteikšana Kopienas līmenī palīdz sargāt dzīvnieku veselību, cilvēku veselību un vidi, nodrošināt komercdarījumu godīgumu un aizsargāt patērētāju intereses;

tā kā ir jāpieņem noteikumi par barības oficiālo pārbaužu organizēšanu, ņemot vērā izmantoto produktu lielo daudzveidību, tirgoto preču lielo sūtījumu apjomu, nozares integrēto struktūru un jo īpaši vajadzību nodrošināt gan dzīvniekiem paredzētās barības pilnvērtību, gan pārtikas produktu kvalitāti;

tā kā, lai sasniegtu vēlamo mērķi, šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem jāattiecas uz visiem produktiem un vielām, ko Kopienā izmanto dzīvnieku ēdināšanā; tā kā tādēļ pārbaudes būtu jāorganizē attiecībā uz produktiem, kurus ieved vai laiž brīvā apgrozībā Kopienā;

tā kā kompetentās iestādes definīcija neattur dalībvalstis no pilnīgas vai daļējas atbildības deleģēšanas iestādēm ar mērķi veikt oficiālas pārbaudes dzīvnieku ēdināšanas jomā, ja pārbaudes turpina veikt to pārraudzībā;

tā kā efektivitātes nolūkā pārbaudes jāveic regulāri; tā kā tās nedrīkst ierobežot ar veikšanas objektu, līmeni vai laikposmu, kad tās tiek veiktas; tā kā tās ir jāveic vispiemērotākajā veidā, lai nodrošinātu efektivitāti;

tā kā, lai nodrošinātu to, ka nenotiek izvairīšanās no pārbaudes procedūrām, ir jāparedz, ka dalībvalstis neizslēdz kādu produktu no attiecīgās pārbaudes, pamatojoties uz to, ka tas paredzēts eksportam ārpus Kopienas;

tā kā produktiem no trešām valstīm izlases veidā jāveic dokumentācijas un identitātes pārbaudes, tos ievedot Kopienas teritorijā;

tā kā būtu jāparedz, ka dalībvalstīm ir iespēja nozīmēt ievešanas vietas, lai nodrošinātu efektīvu ievesto produktu pārbaužu vadību, neskarot noteikumus, kas paredzēti citos attiecīgos Kopienas tiesību aktos, jo īpaši Direktīvās 90/675/EEK ([4]) un 92/118/EEK ([5]), attiecībā uz veterinārajām pārbaudēm un dzīvnieku veselību, kā arī veselības aizsardzības prasībām;

tā kā būtu jānosaka principi, kas reglamentē kompetento iestāžu veikto fizisko pārbaužu organizāciju un pasākumus, kas jāveic pēc tam;

tā kā attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību uzsvars būtu jāliek uz izcelsmes vietā veicamajām pārbaudēm; tā kā neatbilstību pieņēmuma gadījumā pārbaudi tomēr drīkst izņēmuma kārtā veikt tranzītā esošiem vai galamērķi sasniegušiem produktiem;

tā kā šis risinājums prasa lielāku uzticību nosūtītājas dalībvalsts veiktajām pārbaudēm; tā kā nosūtītājai dalībvalstij jānodrošina šādu pārbaužu veikšana attiecīgā veidā;

tā kā būtu jāparedz attiecīga rīcība gadījumos, ja pārbaude atklāj sūtījuma neatbilstību noteikumiem;

tā kā efektivitātes nolūkā nosūtītājas dalībvalsts ziņā ir nodrošināt produktu atbilstību Kopienas noteikumiem; tā kā pārkāpumu gadījumā Komisijai jābūt gatavai rīkoties sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti, jo īpaši veicot pārbaudes uz vietas un piemērojot situācijai atbilstošus pasākumus;

([1]) OV C 313, 19.11.1993., 10. lpp.
([2]) OV C 128, 9.5.1994., 97. lpp.
([3]) OV C 127, 7.5.1994., 10. lpp.
([4]) OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1601/92 (OV L 173, 27.6.1992., 13. lpp.).
([5]) OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 94/723/EK (OV L 288, 9.11.1994., 48. lpp.).

tā kā saskaņā ar Padomes Direktīvu 70/373/EEK [1] visas paraugu ņemšanas un analīzes metodes, kas vajadzīgas barības oficiālo pārbaužu veikšanai, būtu jāpieņem Kopienas līmenī;

tā kā, lai gan uzņēmumiem nedrīkstētu būt tiesības iebilst pret pārbaudēm, to likumīgās tiesības tomēr ir jāsaglabā, jo īpaši tiesības uz ražošanas noslēpumu un tiesības iesniegt apelāciju;

tā kā par pārbaudēm atbildīgās iestādes katrā dalībvalstī var būt atšķirīgas; tā kā šī iemesla dēļ ir vēlams publicēt katras dalībvalsts šajā jomā kompetento iestāžu sarakstu, norādot teritorijas, par kurām katra atbild, un laboratorijas, kurām ir tiesības veikt analīzes saistībā ar šādām pārbaudēm;

tā kā, lai gan pārbaužu programmu noteikšana dalībvalstīm ir svarīga, iekšējā tirgus pareizas darbības nolūkā saskaņotas programmas ir jāsagatavo arī Kopienas līmenī;

tā kā Komisijai būtu jāuztic pieņemt pasākumus šīs direktīvas piemērošanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī direktīva izklāsta principus, kas reglamentē oficiālo pārbaužu organizēšanu dzīvnieku ēdināšanas jomā.

2. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot konkrētākus Kopienas noteikumus, jo īpaši Kopienas muitas noteikumus un Kopienas veterinārus noteikumus.

2. pants

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) "oficiāla pārbaude dzīvnieku ēdināšanas jomā" (turpmāk – "pārbaude") ir kompetento iestāžu veikta pārbaudi, lai pārliecinātos par atbilstību Kopienas noteikumiem, kurus paredz:

— Padomes 1970. gada 23. novembra Direktīva 70/524/EEK par barības piedevām [2],

— Padomes 1973. gada 17. decembra Direktīva 74/63/EEK par maksimāli pieļaujamo nevēlamu vielu un produktu daudzumu noteikšanu barībā [3],

— Padomes 1976. gada 23. novembra Direktīva 77/101/EEK par vienkāršās barības [4],

— Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/373/EEK par barības maisījumu tirdzniecību [5],

— Padomes 1982. gada 30. jūnija Direktīva 82/471/EEK par dažiem produktiem, ko izmanto dzīvnieku barībā [6],

— Padomes 1993. gada 13. septembra Direktīva 93/74/EEK par dzīvnieku barību, kas paredzēta īpašiem barošanas mērķiem [7], un

— jebkuri citi noteikumi dzīvnieku ēdināšanas jomā, ar ko saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem ir paredzēts veikt oficiālas pārbaudes;

b) "dokumentācijas pārbaude" ir produkta pavaddokumentu vai jebkādas citas par produktu sniegtas informācijas pārbaudi;

c) "identitātes pārbaude" ir tikai vizuāla pārbaude tam, vai pastāv atbilstība starp dokumentiem, marķējumu un produktiem;

d) "fiziska pārbaude" nozīmē paša produkta pārbaudi, to skaitā paraugu ņemšana un laboratoriska pārbaude, ja tas vajadzīgs;

e) "produkts" ir barība un visas vielas, ko izmanto dzīvnieku ēdināšanā;

f) "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts iestāde, kas atbild par oficiālo pārbaužu veikšanu dzīvnieku ēdināšanas jomā;

g) "uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums, kas ražo vai izgatavo produktu vai kura pārziņā ir produkta starpfāze pirms tā realizācijas, vai kas produktus realizē;

[1] OV L 170, 3.8.1970., 2. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3768/85 (OV L 362, 31.12.1985., 8. lpp.).

[2] OV L 270, 14.12.1970. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 94/77/EK (OV L 350, 31.12.1994., 113. lpp.).

[3] OV L 38, 11.2.1974., 31. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 94/16/EK (OV L 104, 23.4.1994., 32. lpp.).

[4] OV L 32, 3.2.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/654/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 48. lpp.).

[5] OV L 86, 6.4.1979., 30. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/74/EEK (OV L 237, 22.9.1993., 23. lpp.).

[6] OV L 213, 21.7.1982., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/74/EEK (OV L 237, 22.9.1993., 23. lpp.).

[7] OV L 237, 22.9.1993., 23. lpp.

h) "realizācija" ir produktu turēšana ar nolūku tos pārdot vai citā veidā izplatīt, dāvinot vai par samaksu, kā arī pārdošanu un citus izplatīšanas veidus.

2. Vajadzības gadījumā piemēro Kopienas tiesību aktos dotās definīcijas attiecībā uz dzīvnieku ēdināšanas jomu.

3. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārbaudes veic saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstis neizslēdz produktu no attiecīgās pārbaudes, pamatojoties uz to, ka tas paredzēts eksportam.

4. pants

1. Pārbaudes veic:

a) ar regulāriem starplaikiem;

b) ja ir aizdomas par neatbilstību;

c) izmantojot vēlamajam mērķim piemērotus līdzekļus, jo īpaši, ņemot vērā riskus un gūto pieredzi.

2. Pārbaudes attiecas uz visiem ražošanas un izgatavošanas posmiem, starpposmiem pirms realizācijas, to skaitā importu, kā arī uz produktu izmantošanu.

Kompetentā iestāde izvēlas posmu vai posmus, kas ir vispiemērotākie paredzētajam pārbaudes mērķim.

3. Parasti pārbaudes veic bez iepriekšēja brīdinājuma.

4. Pārbaudes attiecas arī uz izmantošanu, kas saistībā ar dzīvnieku ēdināšanu ir aizliegta.

II NODAĻA

IMPORTS NO TREŠĀM VALSTĪM

5. pants

Neskarot 4. panta 1. punktu, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, ievedot produktus Kopienas muitas teritorijā, kompetentās iestādes veic katras partijas dokumentācijas pārbaudi un izlases veidā – identitātes pārbaudi, lai apstiprinātu:

— to veidu,

— to izcelsmi,

— to ģeogrāfisko galamērķi,

lai noteiktu tiem piemērojamo muitas procedūru.

6. pants

Piektajā pantā paredzētajām pārbaudēm dalībvalstis drīkst noteikt īpašas ievešanas vietas to teritorijā dažādiem produktu veidiem.

Šajā pašā nolūkā tās var prasīt, lai par produktu ievešanu konkrētajā ievešanas vietā tiktu ziņots.

7. pants

Dalībvalstis nodrošina produktu atbilstību, veicot fiziskas pārbaudes izlases veidā pirms to realizācijas.

8. pants

1. Ja pārbaudēs konstatē, ka produkti neatbilst noteikumu prasībām, dalībvalsts aizliedz to ievešanu vai realizāciju un liek tos izvest no Kopienas teritorijas; tā nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis par produktu noraidīšanu, norādot atklātos pārkāpumus.

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis drīkst atļaut saskaņā ar kompetentās iestādes noteikumiem veikt kādu no šādām darbībām:

— terminā, kas jānosaka atsevišķi, panākt produktu atbilstību prasībām, vai

— vajadzības gadījumā veikt dekontamināciju, vai

— pārstrādāt jebkādā citā pieņemamā veidā, vai

— izmantot citiem mērķiem, vai

— produktus iznīcināt.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmajā daļā uzskaitītās darbības nerada nekādu kaitīgu ietekmi uz cilvēku un dzīvnieku veselību vai vidi.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu veikto pasākumu izmaksas sedz atļaujas turētājs vai tā pārstāvis.

9. pants

1. Ja produktus nerealizē tās dalībvalsts teritorijā, kura veic 5. pantā minētās pārbaudes un vajadzības gadījumā – fizisko pārbaudi, šī dalībvalsts izsniedz attiecīgajai personai dokumentu, kurā norādīts veiktās pārbaudes veids un iznākums. Komercdokumentos ir ietverta atsauce uz šo dokumentu.

Tomēr saņēmējas dalībvalsts tiesības veikt produktu pārbaudes izlases veidā netiek skartas.

2. Standartdokumentu un vajadzības gadījumā sīki izstrādātus noteikumus 1. punkta piemērošanai līdz 1998. gada 30. aprīlim pieņem saskaņā ar 23. pantā noteikto procedūru.

III NODAĻA

TIRDZNIECĪBA KOPIENAS IEKŠIENĒ

10. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sūtīšanai uz citu dalībvalsti paredzētos produktus pārbauda ar tādu pašu rūpību, kā tos, kurus paredzēts realizēt pašas dalībvalsts teritorijā.

1. iedaļa

Pārbaudes pirms nosūtīšanas

11. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde veic uzņēmumu pārbaudes ar mērķi pārliecināties, ka tie pilda savus pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktu prasībām un ka realizācijai paredzētie produkti atbilst Kopienas prasībām.

2. Ja ir pamats aizdomām, ka prasības netiek pildītas, kompetentā iestāde veic vajadzīgās pārbaudes un, ja aizdomas apstiprinās, veic atbilstošus pasākumus.

2. iedaļa

Pārbaude galamērķī

12. pants

1. Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde var galamērķī pārbaudīt produktu atbilstību 2. panta 1. punkta a) apakšpunktam, veicot nediskriminējošas izlases pārbaudes.

2. Tomēr, ja tranzīta dalībvalsts vai galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei ir informācija, kas rada aizdomas par pārkāpumu, pārbaudes var veikt arī produktu transportēšanas laikā tās teritorijā.

13. pants

1. Ja, veicot pārbaudi sūtījuma galamērķī vai transportēšanas laikā, dalībvalsts atklāj produktu neatbilstību 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, tā pieņem attiecīgus pasākumus un oficiāli pieprasa saņēmējam vai citai atbildīgai personai saskaņā ar kompetentās iestādes nosacījumiem veikt kādu no šādām darbībām:

— terminā, kas jānosaka, panākt produktu atbilstību prasībām, vai

— vajadzības gadījumā veikt dekontamināciju, vai

— pārstrādāt jebkādā citā pieņemamā veidā, vai

— izlietot citiem mērķiem, vai

— nosūtīt atpakaļ uz izcelsmes valsti, pirms tam informējot izcelsmes valsts kompetento iestādi, vai

— produktus iznīcināt.

2. Saskaņā ar 1. punktu veikto pasākumu izmaksas sedz nosūtītājs vai jebkura cita atbildīga persona, to skaitā, vajadzības gadījumā, kravas saņēmējs.

3. iedaļa

Sadarbība pārkāpumu gadījumā

14. pants

Gadījumā, ja produkti ir iznīcināti, izlietoti citiem mērķiem, nosūtīti atpakaļ uz izcelsmes valsti vai dekontaminēti, kā tas paredzēts 13. panta 1. punktā, galamērķa dalībvalsts nekavējoties sazinās ar nosūtītāju dalībvalsti. Citos gadījumos galamērķa dalībvalsts var sazināties ar nosūtītāju dalībvalsti. Nosūtītāja dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus un informē galamērķa dalībvalsti par veikto pārbaužu veidu un iznākumu, kā arī par pieņemtajiem lēmumiem un to pieņemšanas iemesliem.

Ja galamērķa dalībvalsts baidās, ka šādi pasākumi nav piemēroti, abas dalībvalstis kopā meklē situācijas labošanas veidus un līdzekļus; vajadzības gadījumā tas var ietvert kopējas pārbaudes uz vietas.

Ja pārbaudēs, kas veiktas saskaņā ar 12. pantu, atklājas atkārtoti pārkāpumi, tad galamērķa dalībvalsts informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

15. pants

1. Pēc galamērķa dalībvalsts lūgumu vai pēc savas iniciatīvas, ņemot vērā atklāto pārkāpumu veidu, Komisija var:

— sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti nosūtīt pārstāvjus uz attiecīgo uzņēmumu,

— pieprasīt nosūtītājai dalībvalstij pastiprināt attiecīgā uzņēmuma produktu pārbaudes.

2. Komisija informē attiecīgās dalībvalstis par saviem konstatējumiem.

Līdz Komisijas konstatējumiem, ja to pieprasa saņēmēja dalībvalsts, galamērķa dalībvalstij jāpastiprina pārbaudes produktiem, kas nāk no attiecīgā uzņēmuma.

Galamērķa dalībvalsts pati var pastiprināt pārbaudes produktiem, kas nāk no tā paša uzņēmuma.

3. Komisija var pārskatīt situāciju 23. pantā minētajā Komitejā. Tā var pieņemt vajadzīgos lēmumus, ieskaitot lēmumus saistībā ar produktu apriti Kopienas iekšienē, saskaņā ar tajā pašā pantā noteikto procedūru.

4. iedaļa

Saimniecību pārbaude

16. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm paredzēto pārbaužu veikšanai ir pieejamas vietas, kur veic lauksaimniecisko ražošanu un kur izgatavo vai izmanto produktus.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

17. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pārbaužu veikšana norisinās tā, lai novērstu kavēšanos produktu piegādē un pārbaudes neradītu nepamatotus šķēršļus to realizācijai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uz amatpersonām, kuras atbild par pārbaudēm, attiecas profesionālais noslēpums.

18. pants

1. Ja ņem produktu paraugus analīzēm, dalībvalstis pieņem vajadzīgos noteikumus, lai:

— nodrošinātu, ka tiem, uz ko attiecas pārbaudes, ir tiesības saņemt otru atzinumu,

— nodrošinātu, ka saglabā oficiāli apzīmogotos kontrolparaugus.

2. Dalībvalstis izveido laboratoriju sarakstu, kuras atbild par analīžu veikšanu; tās nodrošina, ka šādas laboratorijas izraugās, pamatojoties uz to iespējām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka paraugu ņemšanu un analīzes veic saskaņā ar Kopienas noteikumiem.

Tomēr, ja nav Kopienas noteikumu un metožu, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pārliecinātos, ka pārbaudes veic:

— saskaņā ar starptautisku struktūru atzītiem standartiem,

— ja nav šādu standartu, saskaņā ar zinātniski pamatotiem valstu noteikumiem, kas atbilst Līguma vispārējiem principiem.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 23. pantā noteikto procedūru.

19. pants

Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šīs direktīvas noteikumus piemēro pilnīgi. Jānosaka sodi gadījumiem, ja šos pasākumus neievēro. Šādi sodi ir efektīvi, tie atbilst savam mērķim un rada attiecīgu preventīvu efektu.

20. pants

Šī direktīva neskar spēkā esošajos dalībvalstu likumos paredzētās apelācijas tiesības iebilst pret kompetento iestāžu lēmumiem.

Par kompetento iestāžu pieņemtajiem lēmumiem pārkāpuma atklāšanas gadījumā, kā arī par šo lēmumu iemesliem jāpaziņo attiecīgajam tirgus dalībniekam, uz kuru attiecas šie lēmumi, vai tā pārstāvim.

Ja attiecīgais tirgus dalībnieks vai tā pārstāvis pieprasa, minētos lēmumus un to iemeslus tam iesniedz rakstiski kopā ar informāciju par apelācijas tiesībām, kuras tam pieejamas saskaņā ar likumiem, kas ir spēkā pārbaudes veikušajā dalībvalstī, un par piemērojamo procedūru un termiņiem.

21. pants

Katra dalībvalsts vienu gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā paziņo Komisijai:

— kompetento iestādi vai iestādes, to darbības ģeogrāfisko teritoriju un pārziņā esošo jomu,

— 18. panta 2. punktā minēto laboratoriju vai laboratorijas,

— vajadzības gadījumā, 6. punktā minēto ievešanas vietu sarakstu.

Šo informāciju kopā ar vēlākiem grozījumiem publicē *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* "C" sērijā.

22. pants

1. Vēlākais līdz 1998. gada 1. oktobrim dalībvalstis izstrādā programmas, kurās paredzēti valstu veicamie pasākumi, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķi.

Šajās programmās jāņem vērā katras dalībvalsts īpašā situācija un jānosaka regulāri veicamo pārbaužu veids un biežums.

2. Līdz katra gada 1. aprīlim un līdz 2000. gada 1. aprīlim pirmajā reizē dalībvalstis Komisijai iesniedz visu vajadzīgo informāciju, kas attiecas uz 1. punktā minēto programmu ieviešanu iepriekšējā gadā, minot:

— kritērijus, kas izmantoti programmu sagatavošanā,

— veikto pārbaužu skaitu un veidu,

— pārbaužu rezultātus, jo īpaši atklāto pārkāpumu skaitu un veidu,

— rīcību, kas sekojusi atklātajiem pārkāpumiem.

3. Līdz katra gada 1. oktobrim un līdz 2000. gada 1. oktobrim pirmajā reizē Komisija iesniedz vispārīgu apkopojošu ziņojumu par Kopienas līmenī veikto pārbaužu rezultātiem, pievienojot rekomendējošus priekšlikumus attiecībā uz saskaņotu pārbaudes programmu nākamajam gadam, kas pieņemama saskaņā ar 23. pantā paredzēto procedūru. Šos ieteikumus vēlāk drīkst grozīt, kā to prasa saskaņotās programmas ieviešana.

Saskaņotā programma jo īpaši norāda prioritāros kritērijus, kas jāņem vērā, to ieviešot.

Otrajā punktā paredzētā informācija ietver atsevišķu iedaļu, kas konkrēti attiecas uz saskaņotās programmas ieviešanu.

23. pants

1. Komisijai palīdz Barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 70/372/EEK ([1]), turpmāk saukta "Komiteja".

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šo projektu termiņā, ko tās priekšsēdētājs var noteikt atbilstoši jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā par lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu.

b) Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas atzinumu vai šāds atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par pasākumiem, kas jāpieņem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

Ja triju mēnešu laikā pēc vēršanās Padomē tā nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija, izņemot gadījumus, ja Padome ir nobalsojusi pret minētajiem pasākumiem ar vienkāršu vairākumu.

24. pants

1. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 1998. gada 30. aprīlim. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

25. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

26. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1995. gada 25. oktobrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

L. ATIENZA

([1]) OV L 170, 3.8.1970., 1. lpp.